

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	ปัจจัยดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย
ชื่อนักศึกษา	วัชรีย์ ถิ่นธานี
รหัสประจำตัว	54B73180107
ปริญญา	ปริญญาบริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชา	บริหารธุรกิจ
ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สอาด บรรณเจตฤทธิ
กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	อาจารย์ ดร.บุญเรือง ศรีทรัพย์ อาจารย์ ดร.วงศ์ธีรา สุวรรณิน

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัญหา และอุปสรรคของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย 2) ศึกษาปัจจัยดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย และ 3) วิเคราะห์และเสนอแนวทางการส่งเสริมการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี ทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือบริษัทที่ลงทุนโดยตรงในประเทศไทย จำนวน 1,020 บริษัท กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 540 บริษัท ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ตามการแบ่งประเภทกิจการที่ให้การส่งเสริมการลงทุน ครอบคลุมทุกประเภทกิจการ ได้แก่ กิจการเกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร กิจการเหมืองแร่ เซรามิก และโลหะขั้นมูลฐาน อุตสาหกรรมเบา ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง กิจการผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า กิจการผลิตเคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก และกิจการบริการและสาธารณูปโภค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ คือแบบสอบถาม มีค่าความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย .80 และมีค่าความเชื่อมั่น .83 และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมลิสเรล ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือผู้บริหารบริษัทต่างชาติ จำนวน 80 บริษัท โดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 บริษัท ซึ่งประสงค์จะเข้ามาลงทุนโดยตรงในประเทศไทย และตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลแบบสามเส้า วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติค่าความถี่และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาและอุปสรรคของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย คือปัญหาด้านแรงงาน ได้แก่ แรงงานในสถานประกอบการมีความชำนาญไม่เพียงพอ (ร้อยละ 28.33) ปริมาณแรงงานในตลาดแรงงานไม่เพียงพอ (ร้อยละ 25.02) แรงงานที่มีฝีมือหาได้ยาก (ร้อยละ 20.92) แรงงานเรียกร้องค่าจ้างสูงเกินไป (ร้อยละ 15.18) และอัตราการลาออกจากงานสูง (ร้อยละ 10.55) ปัญหาด้านวัตถุดิบ ได้แก่ คุณภาพวัตถุดิบในประเทศไทยไม่ดี (ร้อยละ 35.57) ปริมาณวัตถุดิบไม่เพียงพอ (ร้อยละ 31.85) ราคาวัตถุดิบในประเทศไทยแพงกว่าการนำเข้า (ร้อยละ 16.66) และวัตถุดิบบางชนิดไม่มีในประเทศไทย (ร้อยละ 15.92) ปัญหาด้านเครื่องจักร ได้แก่ เครื่องจักรหลักที่สำคัญไม่มีผลิตในประเทศไทย (ร้อยละ 49.62) เครื่องจักรที่ผลิตในประเทศไทยมีราคาแพง (ร้อยละ 32.40) และไม่มีศูนย์ซ่อมเครื่องจักร (ร้อยละ 15.00) ปัญหาด้านโลจิสติก ได้แก่ ปัญหาด้านถนนและระบบรางที่ไม่เพียงพอ (ร้อยละ 44.62) ปัญหาด้านท่าเรือ (ร้อยละ 36.66) และปัญหาด้านท่าอากาศยาน

ยาน (ร้อยละ 12.03) ปัญหาด้านกฎ ระเบียบราชการ ได้แก่ กฎ ระเบียบราชการที่ไม่ชัดเจน (ร้อยละ 44.25) และซ้ำซ้อนต้องติดต่อหลายหน่วยงาน (ร้อยละ 40.00)

2. ปัจจัยดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย จำแนกเป็น 3 ระดับ คือ

1) ปัจจัยระดับประเทศ ได้แก่ ความเหมาะสมของแหล่งที่ตั้งของประเทศไทย (ค่าน้ำหนัก 0.54) ความพร้อมในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียนของไทย (ค่าน้ำหนัก 0.53) อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล (ค่าน้ำหนัก 0.52) ตลาดอาเซียน (ค่าน้ำหนัก 0.46) ความเพียงพอของแหล่งวัตถุดิบ (ค่าน้ำหนัก 0.45) 2) ปัจจัยระดับจังหวัด ได้แก่ นโยบายของท้องถิ่น (ค่าน้ำหนัก 0.75) การมีส่วนร่วมของชุมชน (ค่าน้ำหนัก 0.60) สภาพแวดล้อมทางสังคม (ค่าน้ำหนัก 0.55) สิทธิประโยชน์ด้านการลงทุน (ค่าน้ำหนัก 0.53) และศักยภาพของแหล่งกระจายสินค้า (ค่าน้ำหนัก 0.52) และ 3) ปัจจัยระดับบริษัท ได้แก่ ต้นทุนค่าขนส่ง (ค่าน้ำหนัก 0.65) ต้นทุนการผลิต (ค่าน้ำหนัก 0.63) ความสามารถในการแข่งขันของบริษัท (ค่าน้ำหนัก 0.55) การได้รับสิทธิประโยชน์ยกเว้นอากรขาเข้าวัตถุดิบ (ค่าน้ำหนัก 0.53) และต้นทุนการดำเนินการ (ค่าน้ำหนัก 0.52)

3. จากการวิเคราะห์พบว่า การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ประเทศที่เข้ามาลงทุนมาก ได้แก่ ประเทศญี่ปุ่น ประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศในกลุ่มอาเซียน และประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน การลงทุนส่วนใหญ่เป็นการลงทุนในกิจการผลิตผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง กิจการบริการและสาธารณูปโภค และกิจการผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า ซึ่งกิจการเหล่านี้ ส่วนใหญ่เป็นกิจการขนาดเล็กที่มีขนาดการลงทุนต่ำกว่า 50 ล้านบาท ใช้แรงงานสูงและเทคโนโลยีไม่ทันสมัย ดังนั้น ข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย ควรเน้นส่งเสริมกิจการที่ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย กิจการที่มีการวิจัยและพัฒนา และกิจการบริการที่มีมูลค่าเพิ่มสูง ทั้งนี้ เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน และเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมให้มีความยั่งยืนต่อไป

GRAD VRU

Thesis Title	Factors Attracting Foreign Direct Investment in Thailand
Student	Watcharee Tintani
Student ID	54B73180107
Degree	Doctor of Business Administration
Field of Study	Business Administration
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Sa-ard Banchirdrit
Thesis Co-Advisor	Dr. Boonruang Sriharun Dr. Wongtheera Suvannin

ABSTRACT

This purposes of this research were 1) to study problems and obstacles of foreign direct investment in Thailand, 2) to study factors that affect foreign direct investment in Thailand, and 3) to analyze and proposes an approach that would attract foreign direct investment in Thailand. Mixed methods research was employed for this research. For the quantitative approach, a research population of 1,020 direct investment companies in Thailand was studied. The sample size was 540 companies that were selected by a multi-stage sampling method, covering all categories of industry that have been promoted by the Board of Investment, namely, agriculture and agricultural products, mining, ceramics and basic metals, light industry, metal products, machinery and transport equipment, electronic industry and electrical appliances, chemicals, paper and plastic, services and public utilities. The research tool was a questionnaire with an Index of Item Objective Congruence (IOC) at 0.80 and reliability at 0.83. Quantitative data was analyzed by LISREL program. For the qualitative approach, the population was eighty foreign investors, the sample was ten foreign investors who volunteered to join this study. Semi-structured interviews were conducted. Reliability of the data was tested by triangulation method. The qualitative data was analyzed by basic statistics: frequency, percentage and mean.

The research findings were as follows:

1. Problems and obstacles of direct investment in Thailand were 1) labor related issues, comprising inadequate labor skills, at 28.33%; an insufficient number of laborers in the labor market, at 25.02%; a shortage of skilled labor, at 20.92%; excessively high wages, at 15.18%; and high turnover, at 10.55%; 2) raw materials related issues, comprising low quality of raw materials, at 35.57%; an inadequate quantity of raw materials, at 31.85%; the high cost of domestic raw materials in comparison to imported raw materials; at 16.66%; and a lack of some crucial raw

materials, at 15.92%; 3) machinery related issues; comprising a lack of available manufacturing machinery in Thailand, at 49.62%; high local machinery costs, at 32.40%; and a lack of machinery maintenance facilities, at 15.00%; 4) logistics related issues, comprising inadequate road and rail systems, at 44.62%; inadequate port facilities, at 36.66%; insufficient airports, at 12.03%; and 5) government regulatory issues, comprising unclear regulations, at 44.25%, and duplication of regulatory agencies, at 40.00%.

2. Factors that attract foreign direct investments can be classified into three categories: 1) national level factors, comprising Thailand's location, weighted at 0.54; current integration in ASEAN community, weighted at 0.53; corporate income tax rate, weighted at 0.52; the ASEAN market, weighted at 0.46; and sufficient raw materials, weighted at 0.45; 2) provincial level factors, comprising local policies, weighted at 0.75; local community participation, weighted at 0.60; social environment, weighted at 0.55; investment privilege, weighted at 0.53; and goods distribution potentiality, weighted at 0.52; and 3) corporate level factors, comprising transportation costs, weighted at 0.65; production costs, weighted at 0.63; competitiveness, weighted at 0.55; exemption of imported duties for raw materials, weighted at 0.53; and operation costs, weighted at 0.52.

3. The analysis of the findings can be summarized as follows: The key players of foreign direct investment are Japan, European countries, United State of America, ASEAN countries and the People's Republic of China. Most of the companies invested in metal products, machinery and transport equipment, service and public utilities, electronic industry and electrical appliances. The majority of companies was small and labor intensive, with low technology and capital investment less than 50 million baht. In conclusion, the recommendations are that the Thailand Board of Investment should focus on high technology, and research and development in order to enhance the country's competitive advantages and the sustainable industrial development.